

Oslo, 9. mai 2017

Innspill: Lov om Likestillings- og diskrimineringsombudet og Diskrimineringsnemnda (diskrimineringsombudsloven) (Prop. 80 L (2016-2017)) og Lov om likestilling og forbud mot diskriminering (likestillings- og diskrimineringsloven) (Prop. 81 L (2016-2017)).

Sex og samfunn møter mange grupper og enkeltindivider som berøres av innholdet i lovforslaget. Gjennom blant annet samtalegrupper, individuell rådgivning og vanlige timeavtaler ved klinikken, møter vi unge med ulik seksuell identitet, kjønnsidentitet og kjønnsuttrykk. Det er i hovedsak disse gruppene vi videreformidler erfaringer fra i vårt innspill i dag.

Mange som identifiserer seg innenfor LHBT-spekteret opplever stadig utfordringer og diskriminering på ulike samfunnsarenaer. Siden mange vi møter hos oss er unge, bor en stor andel fremdeles hjemme hos foreldre eller foresatte, eller er i annen grad avhengig av disse som verger. Mange forteller om hyppig og grov diskriminering som foregår hjemme, og om alvorlig hets, utestengelse, ignorering av behov og vold fra familiemedlemmer. Dette gjelder spesielt for unge med transidentitet og homofile/bifile med minoritetsetnisk bakgrunn og fra kristenkonserverve eller andre religiøse familier.

At det nå foreslås at loven ikke skal gjelde på hjemmebane har en meget sterk negativ symboleffekt. Et slikt unntak kan få store konsekvenser for mange enkeltpersoner, fordi det er nettopp i den private sfære mange opplever vedvarende og alvorlig diskriminering. Vi mener det er svært uheldig at det foreslås unntak for loven.

Vi ønsker videre å komme med et innspill til forslaget om endringer i organisering og finansiering av håndhevingsapparatet på diskrimineringsfeltet. I tillegg til utfordringen vedrørende diskriminering på hjemmebane, er vi i kontakt med mange som opplever store utfordringer i møte med fagmiljøer. Dette gjelder spesielt fagmiljøer som i utgangspunktet skal hjelpe enkeltpersoner i en sammenheng der deres tilhørighet til en minoritet er relevant. Mange, spesielt unge med utfordringer knyttet til kjønnsidentitet, opplever å møte yrkesgrupper som er helt blanke på kunnskap om kjønn og kjønnsidentitet, og at de derfor selv enten må bruke lang tid på å «lære opp» vedkommende enkeltindivid eller system før de kan få den hjelpen de trenger og har krav på, eller rett og slett gi opp. Et godt og solid fagmiljø er en forutsetning for at mennesker som opplever diskriminering skal kunne ha en reell instans å henvende seg til for råd, veiledning og klagegang. I LDO finnes nå et slikt fagmiljø, noe som dessverre er en sjeldenhet i mange andre instanser minoritetsgrupper henvender seg til. Det er derfor svært viktig å ivareta dette, og at forandringer i lov eller utøvende instans ikke fører til en endring i dette, hverken på kort eller lang sikt.